

Despre Sfânta, preacurata și fericita adormire a Preacuratei Stăpânei noastre Născătoarea de Dumnezeu

Traducere și adaptare: [Laura Enache](#)

Cateheza a 20-a

A aceluiași

**Despre Sfânta, preacurata și fericita adormire a
Preacuratei Stăpânei noastre Născătoarea de
Dumnezeu și omilia ei înțeleghătoare despre
pâinea vieții cea dintru ea**

Binecuvintează, părinte,

Frați și părinți, iată preacurata și preacinstita și
preafericita adormire a nemuritoarei Maici a lui
Dumnezeu. Iată locașul cel de viață începător se
mută astăzi la viața cea fără de sfârșit. Iată mireasa
Împăratului puterilor celor de sus se grăbește să se
mute în cămările de nuntă cele de sus. Iată făclia
se întoarce la lumina cea neînserată. Iată palatul
Împăratului Slavei[1] se suie la palatele ospățului
ceresc. Iată tronul Împăratului celui nezidit se

mută cu slavă în casa Împăratului. Iată cea preanevinovată și cu totul fără de prihană masă ne-a chemat pe noi pe toți să fim ospătați, adăpați și luminați și punându-ne înaintea pâineia vieții[2] ne amestecă potirul, băutura curățitoare, zicând: „Pâinea care prin mine a venit la voi și potirul coastei Lui celei fără de prihană și dătătoare de viață strigă către voi: „veniți, zice, mâncați pâinea Mea cea vie[3]. Nu mâncați altă pâine care nu este a Noastră, ca să nu muriți. Căci pâinea cea plină de plăceri a păcatului este aducătoare de moarte și cel care v-o dă pe ea este ucigaș de oameni. Eu fiind prin fire Viață, vă pun înaintea vouă pâinea vieții. Pentru aceea „mâncați pâinea mea” cu vrednicie, ca să nu muriți, și beți „vinul pe care vi l-am amestecat”[4] și îmbătați-vă din „grăsimea casei mele”[5] și nimeni dintre voi să nu bea vinul furat al plăcerii printr-o voie iubitoare de păcat, ca nu cumva fiind stăpânit de beția cugetului rău și nebuniei de la acesta, să fie predat „minții lor celei fără de judecată, să facă cele ce nu se cuvin”[6]. Căci toți câți au preferat vinul acela străin, arzător și întinat sfântului și preacuratului și de viață dătător amestec al Meu, cu adevărat „alăturatu-s-au dobitoacelor celor fără de minte și s-au asemănat lor”[7], viață dobitoacească ducând și făcând faptele omorătoare ale nebuniei și nerușinându-se. Către care Fiul meu și Dumnezeuul

meu, ca pâine a vieții[8] și omorător al morții strigă celor ce au urechi să audă și zice limpede: „Mâncați pâinea Mea și beți vinul pe care vi l-am amestecat, părăsiți neînțelepciunea și veți fi vii”[9] și umblați pe calea cea dreaptă a priceperii „ca să trăiți, și umblați pe calea cea dreaptă a priceperii întru cunoștință”[10]. Căci nimic altceva nu este pricina neînțelepciunii și nepriceperii și morții decât păcatul și roada lui[11]. Pentru aceea părăsiți neînțelepciunea păcatului și veți trăi și umblați pe calea cea dreaptă a priceperii curăției, „ca să trăiți” și să nu muriți”.

Și acestea Maica vieții le spune în chip înțelegător către noi, iar noi să ne sânguim să cinstim cu cuvântul și cu fapta preacinstita și de Dumnezeu slăvita adormire a ei cea cu adevărat fericită și preanevinovată. Și cu fapta vom cinsti pe cea preacurată și cu totul fără de prihană printr-o viață fără prihană și o petrecere curată, iar cu cuvântul, „te vom ferici toate neamurile”[12], maică a vieții, precum ai și proorocit. Căci te fericesc totdeauna, dar mai cu seamă astăzi, și cetele îngerilor, și adunările muritorilor. Căci fericită și fără prihană este toată vârsta vieții tale. Căci în chip fericit, minunat și de Dumnezeu dăruit ai zămislit, ai născut și ai hrănit negrăit pe fericitul Cuvânt și născând mai presus de cuvânt și de cuget pe Cel Negrăit și mai presus de fire rămânând Fecioară ca

mai înainte de naștere, pe bună dreptate, pe tine, preafericită, toate neamurile te fericesc[13]. Căci toate ale tale sunt fericite și preafericite cu adevărat fericit și curat sfârșit ai dobândit. Căci ai primit cunună cerească de la Stăpânul și Fiul al tău prin har, iar corul apostolilor s-a adunat la îngroparea ta prin văzduh și din cer oștiri de îngeri s-au închinat, pogorându-se împreună cu Fiul și cu Stăpânul tău în ale Căruia sfinte mâini ți-ai încredințat duhul tău[14]. Cine dintre pământenii ar putea să te ferească pe tine după vrednicie pe cea pe care Dumnezeu Cuvântul a slăvit-o și puterile cerești și corurile apostolilor ca pe o Maică a lui Dumnezeu și atunci, și acum și pururea o fericesc.

Dar o, preafericită și cu totul fără de prihană și preanevinovată și de Dumnezeu dăruită mireasă a Tatălui celui fără de moarte și vas al dumnezeiescului Mângâietor și maică a Împăratului slavei[15], pomenește-i pe cei ce săvârșesc pomenirea ta și sfânta ta mutare și, ca ceea ce ai ca o maică îndrăznire, roagă-L pe El pentru noi toți la adormirea ta cea de viață purtătoare, ca să adoarmă patimile noastre cele neadormite prin mijlocirea ta, preacurată, și să se trezească mintea noastră pentru privegherea poruncilor Lui, pentru ca prin mijlocirea ta și cu ajutorul și harul Lui să dobândim și noi partea

celor aleși[16], împreună cu care și noi să fim învredniciți să lăudăm după datorie lumina[17] aceea preasfântă și unică și în trei sori de-a pururi căreia I se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

(Sfântul Neofit din Cipru, Cateheze monahale. Scrieri II)

[1] Ps. 23, 7-10.

[2] Pilde, 9, 2- 3; In. 6, 35; 19, 34.

[3] Pilde, 9, 5; In. 6, 48.

[4] Pilde, 9, 5

[5] Ps. 35, 9.

[6] Rom. 1, 28.

[7] Ps. 48, 13, 21

[8] Mt. 13, 9-43; Mc. 4, 9-23; Lc. 8, 8; 14, 35.

[9] Pilde, 9, 5-6.

[10] Pilde, 9, 5-6.

[11] Cf. Rom. 5, 12-20, 6, 16, 23.

[12] Lc. 1, 48; Ode, 9, 48.

[13] Lc. 1, 48.

[14] Ps. 30, 6; Lc. 23, 46; Fapte, 7, 59.

[15] Ps. 23, 7-10.

[16] Colos. 1, 12.

[17] Gal. 1, 5; Rom. 11, 36; 16, 27; Tim. 1, 17; I Petru, 4, 11; 5, 11; Apoc. 6, 18.